

Onkruid bestrijden in mais

Chemische of mechanische onkruidbestrijding?

Mais is op akkerbouwpercelen een van de belangrijkste gewassen in Vlaanderen. Als silomais is het een ideaal voedergewas voor rundvee en als korrelmais ook voor varkens en pluimvee. Het is een gewas dat je bovendien perfect jaar na jaar op hetzelfde perceel kan zetten, maar daar rijpt het schoentje. De onkruidbestrijding begint daardoor steeds vaker een probleem te worden.

Bart Vleeschouwers

De ploeg van professor Geert Haesaert (UGent) deed de laatste jaren heel wat (veld-) proeven om na te gaan of er alternatieven zijn voor de huidige technieken. Dit

onderzoek gebeurde in het kader van de Bayer Leerstoel Forward Farming. Op een studiedag georganiseerd door Bayer Crop Science werden de resultaten gepresenteerd.

Sterk gewas met weinig problemen

Mais is een sterk gewas dat weinig problemen heeft met ziekten of plagen. Alleen in de jeugdfase zit het gewas met een groot probleem: de jeugdgroei is vrij langzaam waardoor onkruiden veel ruimte krijgen om te ontkiemen en zich te vestigen. De concurrentie van onkruid werkt nefast op de productie en de kwaliteit van de mais. Het is dan ook niet verwonderlijk dat boeren in mais heel wat chemische onkruidmiddelen gebruiken om het gewas door die moeilijke jeugdfase te loodsen. Door-

dat mais een gewas is dat massaal aangeplant wordt, vaak in zandige bodems, zijn er in het milieu heel wat restanten te vinden van deze gebruikte middelen. De aanwezigheid van deze resten in de leefomgeving kunnen in de maatschappij echter steeds minder op begrip rekenen. Het gevolg is dat de wetgeving steeds strenger wordt en dat er ook meer en meer producten verdwijnen van de markt.

Bestrijden blijft belangrijk

Doordat er minder onkruidmiddelen beschikbaar zijn of doordat boeren te eenzijdig behandelen met slechts enkele producten, zien we tegelijk dat op maispercelen steeds meer hardnekkige onkruiden beginnen op te duiken. Er zijn de laatste jaren ook heel wat nieuwe warmteminnende onkruiden in onze velden verschenen (gierstgrassen, knolcyperus) die vaak pas later in het seizoen ontkiemen en daardoor moeilijker te bestrijden vallen. Het is dan ook niet eenvoudig om teeltmethoden te vinden die én milieuvriendelijk zijn én efficiënt.

Is mechanische onkruidbestrijding dan de oplossing?

Zoals altijd is er geen eenduidige oplossing. Een zuivere mechanische onkruidbestrijding is in theorie mogelijk maar in de praktijk kan het resultaat sterk wisselen, afhankelijk van bijvoorbeeld de weersomstandigheden (warm-koel, nat-droog). We moeten maar de zomer van 2021 vergelijken met die van 2022 om een totaal andere situatie te zien.

Maar laten we wel wezen: de beschikbare machines voor mechanische onkruidbestrijding zijn de laatste jaren spectaculair verbeterd en er zijn ook heel wat nieuwe technieken ontwikkeld. Denken we maar aan wiedegegen, torsiewieders, vingerwieders, schoffelmachines, lepelwieders en zelfs onkruidtrekkers. Door deze ontwikke-

ling is het nu mogelijk om, als de omstandigheden het toelaten, goede resultaten te behalen met mechanische onkruidbestrijding.

Er zijn echter een aantal bedenkingen te maken: mechanische onkruidbestrijding vraagt veel vaker dat men het veld op gaat. Dat betekent niet alleen heel wat meer (duur) brandstofverbruik maar door het steeds loswerken van de bovenlaag is het risico op erosie veel groter. Zeker in een nat seizoen moet er veel vaker bewerkt worden en is het risico op erosie reëel.

Geïntegreerde aanpak is optimaal

Uit de resultaten van de proeven van de UGent blijkt dat een combinatie van chemische én mechanische bestrijding het beste compromis oplevert. Gewoon minder product gebruiken dan voorgeschreven, is weinig efficiënt en werkt resistentie tegen deze producten in de hand. Daarom is het beter om een rijbespuiting te doen met chemische middelen en tegelijk mechanisch te

Mechanische onkruidbestrijding vraagt veel vaker dat men het veld op gaat.

werken. Door de bespuiting enkel te doen in de rij waar de maaisplanten staan, kan men tot 70% minder product gebruiken. Dat is milieuvriendelijker maar ook heel wat goedkoper. Deze aanpak vraagt natuurlijk wel een aanpassing van de spuitinstallatie (aangepaste doppen, afstand tussen de doppen ...) maar de kost daarvan moet dan tegen de besparing aan product worden gezet. Natuurlijk blijft dit een duurder aanpak omdat men ook nog mechanisch moet werken en elke werkgang kost brandstof, tijd en dus geld. Maar als chemische bestrijding steeds moeilijker en duurder blijkt te zijn, is deze combinatie tussen bespuiting en mechanische bestrijding een optie die steeds aantrekkelijker oogt. ■

Uit de resultaten van de proeven van de UGent blijkt dat een combinatie van chemische én mechanische bestrijding het beste compromis oplevert.